

[Rosing]

blind. Jeg mener, at der er et ansvar, som den danske befolkning og den danske regering har, og som vi ikke kan se bort fra.

Til fru Jette Pors: Jeg synes, det er et godt initiativ på den måde, at vi får lov til at diskutere dette. Men som jeg sagde i mit første indlæg: Der er blevet sagt og skrevet meget om det. Jeg vil advare fru Jette Pors lidt imod at fremstå som en ny apostel for Grønland. Jeg synes, vi skal være realistiske. Vi kender hele situationen her. Jeg vil kun anmode regeringen om hurtig handling oven på alle de ord, der bliver sagt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Nu er der jo ikke nogen støtte til CD's forslag her i dag, så vidt jeg kan se. Nu kan jeg se, at CD's gruppeformand er i salen. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om denne tvangsudskrivning af værnepligtige læger eller læger i øvrigt er fru Jette Pors' egen idé til løsning af de grønlandske sundhedsproblemer eller det er CD's gruppe, der har den indstilling.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Endnu en gang: Tvangsudskrivning er ikke nøgleordet i denne problemstilling. Nøgleordet er: Syge mennesker, der har brug for akut hjælp.

Til hr. Rosing: Om jeg er en ny apostel? Nej, bevar mig vel! Det ligger ikke rigtig til mig. Jeg kan godt betro hr. Rosing, at uanset hvor i verden jeg havde været og var stødt på samme problem, så ville jeg have tænkt mit.

Grunden til, at jeg trækker det ned i salen, er, at det danske Folketing har et medansvar. Vi er en del af rigsfællesskabet, og det er derfor, jeg føler der bør handles. Der er ikke spor idealisme i det her. Det er ganske almindelig sund fornuft og et ønske om, at hvis jeg skal bære et ansvar, så skal det ikke være et ansvar, der bygger på, at jeg lader stå til, når det drejer sig om andre menneskers sundhed eller sygdom.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil da sandelig ikke lade spørgsmålet fra den radikale ordfører være ubesvaret.

Vor ordfører, fru Jette Pors, har allerede svaret, at tvangsudskrivning ikke skal tages som

noget nøgleord, men måske som et nøddord. Det er sandelig ikke det, der er hensigten. Når fru Kirsten Lee læser dette forslag, ser hun, at der heller ikke står noget om det. Det, der står, er ganske jævne ord. Det er da rigtigt, at fru Jette Pors svang sig lidt op i begejstring. Det kan også ske for mig. Men det bliver sagen ikke mindre vigtig af.

Det, der er hensigten fra vores gruppes side med dette forslag, er at plante et ansvar og komme med et lille nødråb og sige: Her er altså noget, der skal løses. Så find dog på bedre løsninger, I, som bærer ansvarets gyldne kæder! Men lad være med bare at lade det ligge. Jeg forstod da også den grønlandske kollegas tale, som ikke direkte forholdt sig til forslaget, sådan, at her er noget, vi ikke kan løbe fra. Jamen så lad os da se at få det løst, og lad nogle, der er klogere og har bedre apparater, se at komme frem til, hvordan det skal løses.

Vi kan vel ikke blive klandret for, at vi siger, at dette også er vort ansvar. Jeg er ganske enig i CD's ordførers bemærkninger til Fremskridtspartiets ordfører, for selvfølgelig er Grønland så afgjort en del af riget. Noget, vi ikke ville undslå os for, hvis det var på Fyn eller på Langeland, kan vi selvfølgelig heller ikke undslå os for, når det er i Grønland.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Må jeg spørge Det Radikale Venstre, hvorfor i alverdens riger og lande de man ikke kan støtte forslaget om, at der skal foreligge en plan inden 15. december. Man har selv peget på, hvordan problemet kan løses.

Nu sidder fru Kirsten Lee og morer sig ganske godt over udtrykket tvangsudskrive. Jamen er det ikke også at tvangsudskrive værnepligtige at sende dem på øvelse i Jylland? Der skal såmænd ikke ligge andet i ordet end det. Det vil jeg da gerne diskutere hen ad vejen.

Problemet er, at vi som en del af rigsfællesskabet ikke kan løbe fra vores del af ansvaret. Man kan slå det hen i sjov, eller man kan føre lange debatter og udveksle en masse ord om det, men fakta er fakta. Vi ved – det står i bemærkningerne til forslaget – hvordan situationen ser ud deroppe i dag, og hvordan den ser ud, når vi når til april 1989. Jeg vil godt se, om fru Kirsten Lee også vil vaske sine hænder til den tid.